

Mødet den 24. August 1922.

(For lukkede Døre).

Fraværende: M. Brammer, Andr. Christensen og A. Mørup.

1. (J. Nr. 52—1922). Indstilling fra det nedsatte Udvalg angaaende **Bemyndigelse for Hjælpekassen til at bevilge ekstraordinær Understøttelse til Arbejdsløse.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Efter afholdt Møde med Hjælpekassens Bestyrelse indstiller Udvalget, at Hjælpekassen bemyndiges til at arbejde videre paa samme Grundlag som i Byraadets Skrivelse af 28. Juli anført, for Tiden til 1. Oktober d. A.«

H. P. Christensen erindrede om den tidligere Vedtagelse i Byraadet, hvor man foreløbig gav Hjælpekassen fri Hænder til at yde Støtte i 3 Uger til de mest trængende. Udvalget havde haft et nyt Møde med Hjælpekassen, og der var Enighed om, at denne havde gjort et udmærket Arbejde for at begrænse Hjælpen, idet af ca. 900 Ansøgere over Halvdelen var blevet udelukket. Understøttelsen havde været 15 Kr. pr. Uge + 2 Kr. pr. Barn, dog højst 27 Kr., og der var hidtil brugt ca. 13000 Kr. Der var Tale om at bevilge et fast Beløb, men det blev gjort gældende, at de fastsatte Takster var saa lave, som de kunde være,

og man vilde nødig risikere Overskridelser. Det kunde ogsaa tænkes, at den kommende Importregulering vilde indskrænke Arbejdsløsheden noget i visse Fag. Udvalget foreslog derfor at fortsætte med Understøttelsen som hidtil indtil 1. Oktober, idet man mente, at en Del Organisationer, som nu var udelukket fra fortsat Hjælp, til den Tid kunde komme ind derunder og igen faa deres normale Tillægsunderstøttelse. Muligvis blev man til Vinter nødt til at ændre Forholdene, men foreløbig foreslog Udvalget altsaa at fortsætte som hidtil.

F o r m a n d e n bekræftede, at den Forhandling, som var ført mellem Byraadet og Hjælpekassen, havde resulteret i, at Hjælpekassen nu havde rystet en Del af sig og var paa Vej til at arbejde temmelig fornuftigt. Taleren vilde derfor henstille at følge den foreliggende Indstilling.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 52—1922). Indstilling fra Hjælpekassen om, at **Hjælpekassen bemyndiges til i ganske ekstraordinære Tilfælde at udbetale Huslejhjælp til Familier med mange Børn.**

H. P. Christensen oplyste, at ved det første Møde, Udvalget havde med Hjælpekassen, blev der fra forskellige Sider udtalt, at der var nogen Uoverensstemmelse mellem de Beløb, der udbetaltes af Hjælpekassen og af Fattigvæsenet, og der blev fremsat Ønske om en Forhandling mellem Udvalgene for at faa et Samarbejde. Der afholdtes derefter et Møde mellem alle 3 Udvalg, hvor man drøftede dette Forhold. Det oplystes, at af de ca. 400, der var afvist af Hjælpekassen, havde ca. 70 henvendt sig til Fattigvæsenet, og dette erklærede, at i hvert Fald de 43 af disse absolut ikke hørte hjemme under Fattigvæsenet, men havde henvendt sig der, fordi de ikke var

i Stand til at betale Husleje, Gas o. l., og de burde egentlig støttes af Hjælpekassen. Man enedes saa om, at der fra Hjælpekassen skulde tilgaa Byraadet en Skrivelse, med Henstilling om at overveje, om dette ikke mente at kunne give Dispensation til i særlige Tilfælde, hvor der var mange Børn, at yde et ekstra Beløb for at holde saadanne Familier fri af Fattigvæsenet. Alle Medlemmer af Udvalget var ikke til Stede paa nævnte Møde, men Taleren vilde paa de øvriges Vegne anbefale at give en saadan Dispensation i enkelte Tilfælde, ogsaa fordi det vilde blive billigere for Kommunen end at faa dem under Fattigvæsenet.

P. P e t e r s e n var ikke glad ved den sidste Bestemmelse. Hjælpekassen havde arbejdet godt og fornuftigt i den sidste Tid, og det var at komme ind paa et Skraaplan, hvis man nu gjorde Reglerne mindre faste. For Hjælpekassen var det absolut mest praktisk at have faste Regler, medens Fattigvæsenet mere maatte handle efter Konduite. De 43 Familier imponerede ikke Taleren saa meget, for hvis de havde eksisteret i flere Aar ved Understøttelser, kunde de lige saa godt have været under Fattigvæsenet. Men hvis det kun drejede sig om ganske særlige Tilfælde, var det maaske ikke noget at gøre Ophævelse over.

F o r m a n d e n mente, at da Hjælpekassen nu syntes at være bleven saa kraftig, at den nogensinde kunde administrere, burde man lade Bestyrelsen gøre et Forsøg; der kunde ikke gaa meget i Stykker for den Tid. Men hvis det blev vedtaget, vilde Taleren henstille ikke at bekendtgøre noget derom.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 388—1922). Indstilling fra Sygehusudvalget om, at **Ombygningen af en Sygepavillon paa**

Kommunehospitalet overdrages til Arkitekt Frimodt Clausen.

K. M o u s t e n meddelte, at Arkitekt Frimodt Clausen i sin Tid projekterede Sammenbygningen af denne Pavillon med en anden, og for saa vidt denne Sammenbygning kom til Udførelse, skulde han have udbetalt et Beløb, hvorfor det var fornuftigst at forhandle med ham herom og eventuelt antage ham som Arkitekt.

Indstillingen vedtoges,

4. (J. Nr. 389—1922). Indstilling fra Sygehusudvalget om **Nedsættelse af Lønnen for de yngre Læger ved Kommunens Hospitaler.**

Udvalget foreslaar, at Lønnen fra 1. Oktober fastsættes saaledes:

»1. Reservelæger: Aarsløn 6960 Kr. + umøbleret Lejlighed.

2. Reservelæger: Aarsløn 4320 Kr. + Kost, 2 møblerede Værelser, Lys og Varme.

Turnuskandidater: 168 Kr. pr. Maaned + fri Station (÷ personlig Vask).

6 Mdrs. Kandidater: 216 Kr. pr. Maaned + fri Station (÷ personlig Vask).

12 Mdrs. Kandidater 240 Kr. pr. Maaned + fri Station (÷ personlig Vask).

I de anførte Lønninger er indeholdt et Dyr-tidstillæg af 20 %.

K. M o u s t e n anbefalede Indstillingen. Nedsættelsen beløb sig ganske vist kun til 7—8 %, men det var vist saa meget, som der i Øjeblikket kunde opnaas.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 10¹⁹—1922). **Andragende fra Vognmand M. Jensen om Fritagelse for Hvervet som Takstationsmand.**

Formanden henstillede at fritage ham, da han var 75 Aar gammel.

Andragendet bevilgedes. Til Taksationsmand valgtes Forpagter L a u t r u p, Hørhavegaarden.

6. (J. Nr. 71¹³—1922). **Fastsættelse af Pension for afskediget Arbejdsmand ved Vej- og Kloakvæsenet J. A. Hansen.**

Pensionen fastsattes i H. t. Pensionsreglementets § 23 til 1000 Kr. aarlig.

7. (J. Nr. 280—1922). Indstilling fra Forskønnelsesudvalget om **yderligere Udbetaling af Løn i 8 Uger til sygemeldt Arbejdsmand S. Christensen.**

Lønudvalget tiltræder Forslaget, dog at Lønnen nedsættes med $\frac{1}{4}$.

Lønudvalgets Indstilling vedtoges.

8. **Andragender om Tilladelse til at holde Restaurationslokaler aabne til Kl. 12 Nat fra:**

- a. (J. Nr. 25⁹—1922). Restauratør Christensen, Fredenshus.
b. (J. Nr. 25⁶—1922). Restauratør Aug. Rasmussen, Mindegade Nr. 6.

Anbefalet af Bevillingsnævnet.

Formanden udtalte herom, at Bevillingsnævnet havde set saaledes derpaa, at der var mange, som havde aabent til Kl. 12, der ikke var bedre Restauratører end de to Ansøgere, og saa vilde man ikke gøre dem til sortere Faar end de øvrige. Men i Løbet af kort Tid vilde Bevillingsnævnet komme med Forslag om, at en stor Del af dem, der havde faaet denne Tilladelse, fremtidig skulde lukke Kl. 11, antagelig saaledes, at det væsentlig kun blev de virkelige Hotelvirksomheder, der fik Lov til at holde aabent til Kl. 12.

Vald. Pedersen fandt det mærkeligt, at Nævnets Forkæmpere for Ædruelighed havde kunnet anbefale disse Andragender. At give Tilla-

delsen og saa kort efter tage den tilbage igen, var ikke særlig konsekvent.

Andragendet var bevilget ved Cirkulation og toges til Efterretning.

9. (J. Nr. 15¹²—1922). Andragende fra Pastor Ignaz Schmid om **dansk Indfødsret.**

Anbefaledes.

10. (J. Nr. 15¹³—1922). Andragende fra Handelsmedhjælper J. M. Bonnichsen om **dansk Indfødsret.**

Anbefaledes.

11. (J. Nr. 15¹⁶—1922). Andragende fra Skræder O. Stinus Hansen om **dansk Indfødsret.**

Anbefaledes.

12. (J. Nr. 26³—1922). Andragende fra Banearbejder Otto Simonsen om **Æresoprejsning.**

Anbefaledes.

13. (J. Nr. 12¹¹—1922). Indstilling angaaende **Tildeling af Alderdomsunderstøttelse.**

Indstillingen vedtoges.

